

1966-2016:
pół wieku
satanizmu
współczesnego

Michał Knihinicki

**1966–2016:
pół wieku
satanizmu
współczesnego**

The *S*erpent

Szczecin

2019

Niniejsza publikacja jest mocno rozszerzoną treścią
wykładu (pod tym samym tytułem)
wygłoszonego 3. grudnia 2016 r. w Szczecinie
z okazji 50-lecia satanizmu współczesnego.

Treść, skład:

Michał Knihinicki

Korekta językowa
i merytoryczna:

Marcela Gibert

Koncepcja i wykonanie okładki:

Medea

Na stronie tytułowej zamieszczono znak firmowy Kościoła Szatana
(znany jako „Pieczęć Bafometa”) w odwróconych kolorach.

© Copyright for the text of this book by Michał Knihinicki
& Wydawnictwo The Serpent

Nakład nielimitowany

wydanie pierwsze
kwiecień/maj 2019

ISBN 978-83-925706-8-4

„Dwudzieste stulecie przygotowało nas na przyszłość, a nadejście Wieku Ognia było wyraźnie głoszone w ostatnich Latach Działania Wieku Lodu. Mieszkańców Ziemi dotknęły jego zapowiedzi w latach 1894, 1912, 1930 i 1948, a komunikacja została wyśmienicie utrwalona. W 1966 narodził się nowy Sataniczny Wiek i dlatego został zbudowany Jego Kościół.

Noworodek uczy się chodzić i do pierwszego Roku Działania swego wieku – to znaczy do 1984 – postawi swe [pierwsze] kroki, a do następnego – 2002 – osiągnie dojrzałość, a jego panowanie będzie wypełnione mądrością, zrozumieniem i rozkoszą.”

Anton Szandor LaVey
*Nieznane Znane (1972)*¹

¹ *The Unknown Known* – ostatni i najbardziej magiczny esej z trzeciej książki Czarnego Papieża – *The Satanic Rituals. Companion to The Satanic Bible* z 1972 r. Przełożony przez niżej podpisanego i opublikowany na witrynie Węża dnia 09.09.2009 jako dziewiąty, wraz z ośmioma innymi tekstami – patrz: www.The-Serpent.pl/999.

Ten ważny tekst LaVey rozpoczyna stwierdzeniem, że „liczbą Szatana jest Dziewięć”.
2+0+0+7 = 9 – rok powstania wydawnictwa The Serpent.
2+0+1+6 = 9 – rok półwiecza satanizmu współczesnego.

Spis treści

Wstęp	/13/
0) Pojęcie satanizmu współczesnego	14
1) Czy satanizm współczesny na pewno narodził się w 1966 roku?	14
2) Czy LaVey kontynuował „starą satanistyczną tradycję”?	15
3) Czy LaVey sam stworzył swoje dwie najważniejsze książki?	16
4) Czy powstanie Kościoła Szatana wyszło satanizmowi na dobre?	18

Część I

Kościół Szatana

1. Satanizm laveyański <i>versus</i> satanizm prawdziwy	/23/
2. Satanizm w kulturze masowej przed 1966 rokiem	/27/
3. Organizacje satanistyczne przed 1966 rokiem	/31/
4. Atmosfera obyczajowa w USA w latach 60. i 70. XX w.	/39/
5. Źródła nt. życia Antona LaVeya – kłamstwa i prawda	/49/
6. Prawdziwe życie Antona LaVeya do 1966 roku oraz prawda o powstaniu Kościoła Szatana	/55/

Część II

Satanizm współczesny poza Kościołem Szatana

7. Organizacje satanistyczne powstałe w latach 70.	/65/
Thee Satanic Orthodox Church of Nethilum Rite (1971)	65
<i>później jako</i> Thee Satanic Church (1974)	66
Kerk von Satan (1972)	66
Church of Satanic Brotherhood (1973)	67
Ordo Templi Satanas (1973)	67
Temple of Set (1975)	68
Order of Nine Angles (lata 70.)	71
Anglikański Kościół Sataniczny (późne lata 70.)	76
& Order of Dark Lily (lata 80.)	76
8. Organizacje satanistyczne powstałe w latach 80.	/77/
[„Satanic Panic” (od 1980)]	77
Bambini di Satana (1982)	77
Gnostic Order and Temple of Satanas (1985)	79
Church of Satanic Liberation (1986)	80
Radio Werewolf & Werewolf Order (1984)	83
& „Zjazd 8/8/88” (1988)	82
9. Organizacje satanistyczne powstałe w latach 90.	/87/
Dragon Rouge (1990)	87
Embassy of Lucifer (1991)	92
Luciferian Light Group (ok. 1991)	96
H.O.M.E. (1992)	98
*Radykalne organizacje satanistyczne lat 90.:	
*Order of Jarls of Baelder (1990)	100
*Fraternitas Loki (1990)	100
*Order of the Left Hand Path (1992)	
<i>później jako</i> Ordo Sinistra Vivendi (1994)	101
*The Black Order (1994)	101

*White Order of Thule (1997)	102
[Kerry Bolton]	102
* Misanthropic Luciferian Order (1995)	
<i>później jako</i> Temple of the Black Light	104
First Church of Satan (1994)	108
The Ninth Covenant (1997)	111
Church of the Morning Star (1999)	112
The Prometheus Society (1999)	112
First Satanic Church (1999)	114
Temple of Lylyth (1999)	117
10. Organizacje satanistyczne powstałe w latach 2000-2006	/119/
Infernal Chapel (2000)	119
Order of Infernal Light (2000)	120
Joy of Satan Ministries (2002)	121
Michael W. Ford & The Order of the Phosphorus (2002)	125
John D. Allee & Allee Shadow Tradition (2003)	132
Cathedral of the Black Goat (2002/2003)	139
Black Goat Cabal (2003)	143+146
Church of Azazel (2004)	144-145
Modern Church of Satan (2006)	147
11. Mniejsze kościoły satanizmu teistycznego z USA (po 2000 r.)	/149/
Church of Ahriman	149
Church of Leviathan	150
& Traditional Church of Satan (2014-2016)	150
Disciples of Baphomet	151
Divine Black Flame of Satan (2014)	151
International Temple of Satan	152
Temples of Satan	152
Temple Of The Kingdom Of Satan (2014)	153
12. Najnowsze organizacje satanistyczne	/155/
The Satanic Temple (2013)	155
Templo de Lucifer (ok. 2013)	163
Greater Church of Lucifer (2014)	166
Satanic International Network (2014)	168

13. Satanizm w norweskim black metalu (1983–2007) /171/

Część I: Wczesne lata 90. – Varg Vikernes/Grishnackh
(zespół Burzum), Euronymous (zespół Mayhem) i Czarny Krąg 171

Część II: Lata 1998–2007 – Gaahl i zespół Gorgoroth 178

14. Satanizm współczesny w Polsce (1983–2018) /185/

Podstawowy podział na dwa rodzaje polskiego satanizmu:
s. młodzieżowy i s. intelektualny – charakterystyka i ramy czasowe 185

Trzeci rodzaj – satanizm rewolucyjny (Fullmoon/TTF) 187

Historia w datach:

s. młodzieżowy 189

s. młodzieżowy-kryminalny 190

s. intelektualny 192

SATANIZM W POLSCE – FORMY ZORGANIZOWANE:

Mapa ogólna 193

Mapa szczegółowa 194

Treść:

1. Strony i organizacje Ścieżki Lewej Ręki 195

2. Strony satanistyczne 200

- prezentujące satanizm racjonalny 200

- poza satanizmem racjonalnym 205

3. Organizacje satanistyczne i lucyferiańskie 210

3.1. Pierwsza polska org. satanistyczna 210

3.2. Lucyferianizm w Polsce współczesnej 210

3.3. Organizacje satanistyczne w Polsce 215

Zakończenie:

Przyszłość polskiego satanizmu /235/

DODATKI

(wywiady, korespondencje i trudno dostępne teksty źródłowe) /237/

Lista prac zamieszczonych w całości lub zacytowanych w dużej części /323/

Bibliografia /327/

Wstęp

W 2016 r. obchodziliśmy bardzo ważny jubileusz – 50-lecie satanizmu współczesnego. Pół wieku istnienia naszego ruchu to prawdziwy powód do dumy dla tych wszystkich, którzy uważają się za satanistów. Postanowiliśmy uczcić ten fakt nie tylko poprzez wydanie kolejnej – tej – książki, lecz także organizując nasz pierwszy publiczny wykład nt. satanizmu.

Książka została podzielona na dwie części – Kościół Szatana oraz wszystkie pozostałe współczesne organizacje satanistyczne. Zanim jednak szczegółowo omówię część pierwszą, rozpocznę od wprowadzenia, w którym przyjrę się samemu pojęciu satanizmu współczesnego oraz towarzyszącym mu niejasnościom wyrażonych w formie czterech intrygujących pytań:

- 1) Czy na pewno możemy datować powstanie satanizmu współczesnego na rok 1966? Innymi słowy: czy Kościół Szatana był pierwszą jawnie satanistyczną, oficjalną organizacją religijną na świecie?
- 2) Czy LaVey, tworząc doktrynę Kościoła Szatana, kontynuował „starą satanistyczną tradycję”?
- 3) Czy te elementy satanistycznej doktryny Kościoła Szatana, które LaVey stworzył i zawarł w swoich dwóch głównych programowych książkach (*The Satanic Bible & The Satanic Rituals*) pochodzą tylko i wyłącznie z kreatywności jego umysłu?
- 4) W końcu: czy satanistyczna działalność LaVeya – tzn. stworzenie przez niego doktryny Kościoła Szatana i samej organizacji – wyszła satanizmowi na dobre czy wręcz odwrotnie?

Dopiero po odpowiedzi na te cztery podstawowe, i jakże fascynujące, pytania przyjrzymy się bliżej osobowości LaVeya, jego motywom stworzenia satanistycznego kościoła i słynnej Nocy Walpurgii 1966 roku.

Pojęcie satanizmu współczesnego

Znaczenie terminu „satanizm współczesny” jest oczywiste – to taki satanizm, który istnieje współcześnie. Współczesność zaś słusznie kojarzy nam się z XX w., mimo iż nie trwa ona od 1901 r., zaczynając się realnie po I, bądź po II wojnie światowej. Możemy jednak uprościć tę sprawę i przyjąć, że „współczesność” = „XX (i XXI) wiek”

Jednak kiedy dokładnie narodził się satanizm współczesny? Oczywiście w tym samym momencie, w którym powstała pierwsza współczesna **religijna** organizacja satanistyczna. Oficjalnie był nią Kościół Szatana powstały w Noc Walpurgii 1966 roku (stąd okrągły jubileusz 50-lecia obchodzony przez nas w 2016 roku). Jednak czy na pewno Kościół Szatana był pierwszą współczesną religijną organizacją satanistyczną? W ten sposób dochodzimy do pierwszego pytania.

1

Czy na pewno możemy datować powstanie satanizmu współczesnego na rok 1966? Innymi słowy: czy Kościół Szatana był pierwszą jawnie satanistyczną, oficjalną organizacją religijną na świecie?

I tak, i nie. Tak, ponieważ Kościół Szatana był pierwszą jawnie satanistyczną oficjalną organizacją religijną. Nie, ponieważ wcześniej istniały co najmniej dwie grupy, które swój system wierzeń nazywały wprost satanizmem – **Ophite Cultus Sathanas**², które w 1948 r. (prawie 20 lat wcześniej!) założył o 15 lat starszy od LaVeya Herbert Arthur Sloane oraz **The Brotherhood of the Ram**, które funkcjonowało od wczesnych lat 60. do lat 70. w Los Angeles (a więc w tym samym stanie Kalifornia, w którym chwilę później powstał Kościół Szatana!). Obydwie wprost używały satanistycznej symboliki, zaś czczone przez siebie bóstwo nazywały Szatanem.

² Drugą oficjalną nazwą Ophite Cultus Sathanas (później zmienione na „Sathanas”) jest „Our Lady of Endor Coven”. Czasami obie nazwy są łączone jako „Our Lady of Endor Coven, the Ophitic Gnostic Cultus Sathanas”. Prezentował tzw. satanizm gnostycki.

Dodatkowo, równolegle (w 1965 i 1966 r.) w Londynie powstał quasisatanistyczny **The Process Church of The Final Judgement**.

Dlaczego zatem uznajemy pierwszeństwo Kościoła Szatana, a nie tamtych trzech wcześniejszych? Dlaczego tym samym uznajemy właśnie rok 1966, a nie 1948, za narodziny satanizmu współczesnego? Powody są trzy. Po pierwsze, tamte nie zostały **oficjalnie** zarejestrowane jako satanistyczne kościoły, zaś Kościół Szatana tak. Po drugie, Kościół Szatana narobił wokół swego istnienia znacznie więcej hałasu i dzięki temu dotarł do mainstreamu, tworząc **ruch społeczny**. Po trzecie, to LaVey stworzył z satanistycznej symboliki prawdziwą **religię**, nie kolejną grupę magiczną. Dlatego narodziny satanizmu współczesnego można datować na rok powstania Kościoła Szatana.

2

Czy LaVey, tworząc doktrynę Kościoła Szatana, kontynuował „starą satanistyczną tradycję”?

Nie, ponieważ takowa nie istniała. A jeśli istniała, lecz była ukryta przed oczami profanów, LaVey **na pewno** nie miał do niej dostępu, ponieważ to, co stworzył, było (i jest) cynicznym ateizmem skierowanym do współczesnych hedonistów i egocentryków. Dawny satanizm tradycyjny, jeśli w ogóle istniał jako zorganizowane i działające koweny, nie zawierał **żadnego** z tych elementów.

LaVey oczywiście kłamał, że taką tradycję kontynuował. Robił to, by zbudować niesamowity i magnetyczny obraz swojej osoby i przez to przyciągnąć jak najwięcej członków do swojego kościoła. Dokładniej: kłamał, że w 1945 r., w wieku 15 lat, został zabrany przez swojego wujka – oficera wojska USA – do powojennych Niemiec, gdzie zobaczył super-tajny film ukazujący rytuały sekretne satanistycznego kultu. Przez całe życie utrzymywał, że jego książka *Satanistyczne Rytuały* jest jedynie zapisem tego, co wówczas zobaczył na filmie³.

³ Za: Zeena (LaVey-)Schreck, Nikolas Schreck, *Anton LaVey: Legend and Reality*, 02.02.1998.

Zapewne to miał na myśli jego pierwszy „biograf”, satanista-dziennikarz Burton H. Wolfe, gdy w 1976 r. pisał:

„[LaVey] Utrzymywał kontakt z ostatnimi żyjącymi członkami przedwojennych bractw okultystycznych w Europie. Pracowicie przejmował ich filozofie i tajemnicze rytuały z przedhitlerowskiego okresu, poświęcając czas na studiowanie, pisanie i wypracowywanie nowych reguł”⁴.

To jednakże był jedynie mit wykreowany przez Antona na potrzeby promocji stworzonego przez niego kościoła.

3

Czy te elementy satanistycznej doktryny Kościoła Szatana, które LaVey stworzył i zawarł w swoich dwóch głównych programowych książkach (The Satanic Bible & The Satanic Rituals) pochodzą tylko i wyłącznie z kreatywności jego umysłu?

Nie, nie pochodzą, i myślę, że wie to już każdy z nas, ponieważ od wielu lat jest o tym głośno. *Satanistyczna Biblia* zawiera: filozofię egoizmu amerykańskiej pisarki i filozofki Ayn Rand, przerobione na satanistyczne klucze henochiańskie Johna Dee (w języku henochiańskim plus ich tłumaczenie) oraz plagiat *Might is Right* Ragnara Rudobrodego⁵ w pierwszej części *Biblii Szatana* pt. *Księga Szatana (Ogień)*. Paradoksalnie, jest to bez wątpienia najczęściej cytowana część książki LaVeya.

Pierwszym, który odważył się o tym mówić, był Michael Aquino w swojej pisanej na raty wielostronicowej książce *The Church of Satan*. Później kropkę nad „i” postawił słynny raport Zeeny LaVey-Schreck i Nikolasa Schrecka *Anton LaVey: Legend and Reality* (1998).

⁴ Burton H. Wolfe, *Wstęp* (1976) do: A.S. LaVey, *Biblia Szatana*, (1969), przeł. M.S., Wyd. Książki Niezwykłej „Mania”, Wrocław 1996, s. 18.

⁵ Ragnar Redbeard, *Might Is Right, or The Survival of the Fittest*, Auditorium Press, 1890

Od co najmniej 2000 roku nawet zwolennicy LaVeya, którzy zawsze bronili i nadal bronią jego dobrego imienia – kontynuatorzy Kościoła po jego śmierci: Barton, Gilmore i Nadramia – potwierdzają, że treść *Biblii Satanistycznej* to jedynie skompilowane zapożyczenia poglądów, które LaVey uznał za satanistyczne i włączył do swojego systemu myśli, nazywając je „satanizmem”. Mam tu przede wszystkim na myśli oficjalną krótką biografię Czarnego Papieża napisaną przez Gilmore’a (aktualnego Najwyższego Kapłana Kościoła Szatana) i opublikowaną w 2003 r. na oficjalnej stronie Church of Satan, w której czytamy:

„Przed końcem roku 1969 LaVey zebrał monografie swojego autorstwa, które spisał, by objaśnić praktyki Kościoła Szatana i scalił je z wszelkimi filozoficznymi wpływami pochodzącymi od Ayn Rand, Nietzschego, Menckena i Londona na równi z folklorystycznymi mądrościami zebranymi na festynach. Poprzedził owe eseje i opisy rytuałów przerobionymi ustępami z *Might is Right* Ragnara Redbearda, a zakończył „zsatanizowaną” wersją *Kluczy Henochiańskich* Johna Dee, aby w efekcie stworzyć kompletną *Biblię Satanistyczną*. Nigdy nie wyszła ona z druku i do dziś stanowi główne źródło [informacji] dla współczesnego Satanistycznego ruchu.”⁶

Oczywiście w swojej najważniejszej książce (*Satanistycznej Biblii*) LaVey zawarł też swoje własne poglądy, przemyślenia i spostrzeżenia i moim zdaniem stanowią one równie wartościową część, co wspomniane zapożyczenia i plagiaty. Co zatem było jego autorską myślą? Położenie ogromnego akcentu na **cielesność i seksualność**. Na tej idei LaVey zbudował cały satanizm Kościoła Szatana – czyli to, co dzisiaj poprawnie nazywamy „satanizmem laveyańskim”. Jest to zdecydowanie antyspirytualna, na wskroś ateistyczna, cyniczna filozofia dla ludzi, którzy zamiast teoretycznych wywodów i zawilóści teologicznych czy filozo-

⁶ Peter H. Gilmore, *Anton Szandor LaVey – szkic biograficzny*, (1993), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, przeł. M. Gibert, The Serpent, Szczecin 2014, s. 36.

ficznych, wołą czysto życiową użyteczność oraz kult własnej przyjemności, głównie seksualnej. Główną ideą satanizmu laveyańskiego jest **zaspokojenie ciała i żądy** i ta idea z pewnością pochodzi z satanistycznego umysłu LaVeya.

Pytanie **4**, które uważam za najważniejsze i najbardziej fascynujące ze wszystkich, brzmi:

Czy satanistyczna działalność LaVeya – tzn. stworzenie przez niego doktryny Kościoła Szatana i samej organizacji – wyszła satanizmowi na dobre czy wręcz odwrotnie?

I tak, i nie.

Wyszło to satanizmowi na dobre, ponieważ tylko dzięki powstaniu oficjalnego satanistycznego kościoła satanizm mógł rozwinąć się jako ogólnoswiatowa filozofia. Tylko dzięki temu mógł dotrzeć do znacznie większej ilości osób. Również tylko dzięki temu jego **treść** (doktryna, teoria, filozofia) mogła się **rozwinąć**. To dzięki LaVeyowi możemy się teraz nazywać satanistami, to dzięki temu człowiekowi możemy adekwatnie opisać swoje poglądy jednym słowem: „satanizm”. Mimo że w dalszym ciągu wykładu będę wielokrotnie krytykował LaVeya, to jedno muszę mu oddać: mimo wszystkich jego kłamstw i całej jego przyziemności oraz innych wad jest, i zawsze będzie, bohaterem satanizmu. Ci, którzy go opluwają, nie widzą, że tylko dzięki takiemu posunięciu, jakiego dokonał LaVey, satanizm miał szansę się rozwinąć. Gdyby nie stworzenie Kościoła Szatana, satanizm byłby dalej filozofią wyznawaną prywatnie przez kilkadziesiąt osób na całym świecie, a ci, którzy czują w sobie nienawiść do chrześcijaństwa, używaliby innych niż „satanizm” słów, aby wyrazić swoją tożsamość. Jestem pewien, że byłyby one mniej adekwatne.

Jednak z drugiej strony to samo – czyli powołanie do życia **ateistycznego** Kościoła Szatana – **NIE** wyszło **prawdziwemu** satanizmowi na dobre, a to z bardzo prostego powodu: LaVey nie zbudował doktryny prawdziwego satanizmu, lecz wręcz jego przeciwieństwo, które arogancko nazywał po prostu „satanizmem”, a nie „satanizmem *jakimś*”. Sugerował w ten sposób (a wyznawcy Kościoła Szatana robią to nadal), że jego satanizm jest jedynym poprawnym, „satanizmem po prostu”, a oczywiście nic nie może być bardziej dalekie od prawdy.

* * *

Był to *Wstęp* (napisany na początku 2016 r.),
w książce znajdujący się na stronach 13-19.

Ponizej zamieszczam:

- stronę tytułową i spis treści **dodatków** (s. 237-239),
 - **listę prac** zamieszczonych w całości
lub zacytowanych w dużej części
(s. 323-325),
- całą **bibliografię**, zarówno tematyczną, jak i alfabetyczną
(s. 327-345)
- oraz oczywiście spis tomów serii Academia Satanica
(s. 346-347).

DODATKI

Niedostępne nigdzie indziej
(lub bardzo trudno dostępne)

TEKSTY ŹRÓDŁOWE

czyli moje **korespondencje z informatorami**

oraz trudno dostępne lub już niedostępne
wywiady z satanistami.

Również rozwinięcia
pobocznych tematów

&

archiwizacje starych tekstów
od dawna niedostępnych już w Sieci.

KORESPONDENCJE & WYWIADY:

1. Polski satanizm rewolucyjny i The Temple of Fullmoon na początku lat 90. w Polsce. Relacja Ireneusza Woszczyka, cytaty z wywiadów z twórcami i jeszcze dwa inne cytaty. 241
2. Próba legalizacji pierwszego Zakonu Lucyfera w latach 90. Moje opracowanie na podstawie dostępnych źródeł. 253
3. Lucyferianizm Leszka Wojnicz-Sianożęckiego w 2005 r. Fragmenty wywiadu z nim do „Mega Sin” nr 6/2005. 259
4. Satanizm Melusine z Fraternitas Hermoni w 2009 r. Cały wywiad z nią dla „The Serpent's Tongue Webzine”. 265
5. Satanizm Romana Kostrzewskiego w 1997 r. Fragmenty wywiadu z nim do „BRUM”. 277
6. Powstanie portalu Satan.pl w 2000 r. Korespondencja z założycielem strony, HaaLem, w 2010 r. 281
7. Satanizm współczesny w Rumunii. Korespondencja z Kandurem z rumuńskiego nexionu ONA Vatra w 2016 r. 285
8. Temple Of The Kingdom Of Satan (USA). Krótka korespondencja z założycielką w 2017 r. 291

A R C H I W I Z A C J E
OD DAWNA NIEDOSTĘPNYCH TEKSTÓW:

9. Jaryła (wszystkie z 1997 i 1998 r.)
- Co nie jest satanizmem?* 294
 - Kto nie powinien być satanistą?* 296
 - Na czym polega degeneracja laveyanizmu?* 298
 - Co się stało z satanizmem? (Mój błąd)* 302
 - Dobro i zło w satanizmie* 306
10. Lectus (ok. 2002)
- Przeciw stereotypowemu pojmowaniu satanizmu i satanistów* 309
11. Hamestagan – Krag Arymana (2005) 311
12. Fragmenty tekstów Athora z Alastor Nexion (2014)
- Role Wglądu* 313
 - Deorc Eorthe* 314
 - Enigmatyczne ONA* 315
 - Złowieszcze Plemiona* 316
 - wywiad dla „Pestis Spiritus” 317
13. Michael W. Ford, Jeremy Crow, Lord Gervase Sin Nacht, Lady Gia Bathory – sylwetki twórców The Greater Church of Lucifer [po angielsku] (2014) 319

Lista prac zamieszczonych w całości lub zacytowanych w dużej części

I Spore fragmenty

(Uwzględniono też quasi-cytaty, czyli przepisanie treści bez zmian z anglojęzycznego źródła przekładając na polski, bez użycia cudzysłowu. Dotyczy: Zeena i Nikolas Schreckowie, Susej, Baddeley, Lewis, Senholt, Vera.)

Sataniści poza Polską:

Anton Szandor **LaVey**, *Nieznane Znane* (1972), PL 2009 – s. 5.

Herbert Arthur **Sloane**, *Satanism* (1966) – s. 32-33.

Zeena (LaVey) **Schreck**, Nikolas **Schreck**, *Anton LaVey: Legend and Reality* (1998), duży quasi-cytat – s. 55-57.

Michael A. **Aquino**, *The Church of Satan* (1979-2013) – s. 60-62.

Michael A. **Aquino**, *The Temple of Set* (2002-2013) – s. 68-69.

Anton **Long**, Order of Nine Angles (ONA), wiele ich/jego tekstów, patrz przypisy na podanych stronach – s. 71-74.

Nikolas **Schreck**, Werewolf Order (1988) – s. 82-83, 84, 85.

Tommie **Eriksson**, Dragon Rouge (ok. 2005) – s. 87-91.

Tsirk Susej, Embassy of Lucifer, *The Demonic Bible* (1999) – s. 92-95.

Dragon Undomiell, Luciferian Light Group (1992) – s. 96-97.

Jon **Nödtveidt**, Misanthropic Luciferian Order (MLO) – s. 105.

Nemidial, MLO, *Liber Azerate* (2002) – s. 107.

John D. **Allee**, First Church of Satan – s. 110.

The Ninth Covenant (1997) – s. 111.

Karla LaVey, First Satanic Church (1999) – s. 117.

The Temple of Lylyth, *The Book of the Black Flame* – s. 118.

Order of Infernal Light, www – s. 120.

Joy of Satan Ministries, *Duchowy Satanizm* – s. 121-124.

Michael W. **Ford**, The Order of the Phosphorus – s. 129-130.

John D. **Allee**, Allee Shadow Tradition – s. 134-135 + FAQ – s. 137-138.

Myrmydon, Cathedral of the Black Goat, *Biblia Diabła* (2005) – s. 141-142.
Diane **Vera**, ogromne quasi-cytaty z jej trzech historycznych tekstów:
The Cathedral of the Black Goat and the Black Goat Cabal (2006) s. 139, 143-4.
The Black Goat Cabal, *Who we were*, 5. *Brief history* (2008) – s. 144, 146.
Church of Azazel, *Our history, so far* (2013) – s. 144-145.
Modern Church of Satan, [www](#) – s. 147-148.
Victor **Roso**, Templo de Lucifer (2017) – s. 163-165.
Varg **Vikernes** (w 2016 r.) – s. 176. Varg **Vikernes** (w 1993 r.) – s. 177.
Gaahl (w 2007 r.) – s. 180-182.

Polscy sataniści:

Roman **Kostrzewski**, wywiad (1997) – s. 277-280.
Kvik, *Krótką historia pewnego zakonu* (2001) – s. 215.
Necronosferatus (lucyferianin), wywiad (2005) – s. 259-263.
Haal o powstaniu Satan.pl w 2000 r., wywiad (2010) – s. 282-283.
Lilith Black Moon, Zakon Lucyfera, wywiad (2012) – s. 213-214.
Athor, Alastor Nexion, satanizm ONA (2014)
Role Wgłądu – s. 313-314
Deorc Eorthe – s. 314-315.
Enigmatyczne ONA – s. 315-316.
Złowieszcze Plemiona – s. 316-317.
wywiad dla „Pestis Spiritus” – s. 317-318.
Venom z Xantotol o Fullmoon, wywiad (2014) – s. 244-246.
Rob Darken (poganin) o The Temple of Fullmoon, wywiad (2016)
– s. 247-248.

Naukowcy:

Gavin **Baddeley**, *Lucifer Rising* (1999) – s. 35-36, 76, 80-81, 82-83, 96-97, 103.
James R. **Lewis**, *Satanism Today* (2001) – s. 35, 65-67, 79-80, 108, 109,
112-113, 117-118, 119-120.
Jacob C. **Senholt**, *The Sinister Tradition* (2009) – s. 100-102.
SatanicOrganizations.weebly.com/theistic-satanism.html – s. 149-152.

II Całe teksty

Sataniści poza Polską:

The Satanic Temple, www, działy „Fundamenty” i „Nasza misja” (2013)
– s. 156 i 157.

Satanic International Network (SIN), www, działy „About Us”
i „Membership” (2015) – s. 168 i 169.

Greater Church of Lucifer, www, dział „The Core Lidars” (IX 2014),
[ENG.] sylwetki założycieli – s. 319-321.

Polscy sataniści:

Jaryła, satанизm ateistyczny (1997-1998):

Co nie jest satanizmem? – s. 294-295.

Kto nie powinien być satanistą? – s. 296-297.

Na czym polega degeneracja laveryanizmu? – s. 298-301.

Co się stało z satanizmem? (Mój błąd) – s. 302-305.

Dobro i zło w satanizmie – s. 306-307.

Lectus, satанизm ateistyczny (ok. 2002):

Wrażenia satanisty z Metalmanii – s. 202.

Przeciw stereotypowemu pojmowaniu satanizmu i satanistów – s. 309-10.

Kain (2000), **Midgard** (2002), **Nadah** (2002), strony powitalne – s. 202-3.

Hamestagan – Krąg Arymana, satанизm teistyczny (2005) – s. 311-312.

Melusine, Fraternitas Hermoni, satанизm teistyczny (2009) – s. 265-275.

Sinistri Ignis Sanctum, ONA Nexion, *Nergal w mediach a promocja satanizmu w Polsce* (X 2011) – s. 221-222.

Frater Serpens (Athor), Świątynia Diabła, *FAQ. Oficjalna publikacja Świątyni Katedry Czarnego Kozła* (III 2013) – s. 225-228.

BIBLIOGRAFIA

tematyczna i alfabetyczna

Filmy dokumentalne, odcinki vlogów,
wywiady zamieszczone na YouTube,
internetowe zbiory tekstów oraz
anonimowe artykuły internetowe
figurują tylko w bibliografii **tematycznej**.

W obu bibliografiach,
w obrębie danego działu (tematyczna)
lub nazwiska autora (alfabetyczna),
pozycje podano w **kolejności chronologicznej**
wg dat pierwszych wydań.

Podano tylko literaturę wykorzystaną,
nie całą dostępną na dany temat.

Część I

LaVey i Kościół Szatana⁷

1. Prace Antona Szandora LaVeya

- *Biblia Szatana*, (¹1969), przeł. M.S., Wyd. Mania, Wrocław 1996
- *Współczesna czarownica, czyli szatańska sztuka uwodzenia*, (¹1971, ²1989), przeł. J. Bekesińska, D. Misiuna, Okultura, Warszawa 2002
- *The Satanic Rituals. Companion to The Satanic Bible*, Avon Books, New York 1972
- *Nieznane Znane*, [tłum. *The Unknown Known* z: LaVey 1972], przeł. M. Knihinicki, PDF na: The-Serpent.pl, 2009
- *Desiderata Satanicus* (¹1989), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, przeł. M. Gibert, The Serpent, Szczecin 2014

2. Nieobiektywne prace zwolenników LaVeya

- Burton H. Wolfe, *Wstęp* (1976) do: LaVey (¹1969) 1996
- Blanche Barton, *Krótką Historią Kościoła Szatana*, (¹1990, ²2003), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, op. cit., 2014
- Gavin Baddeley, *Lucifer Rising: A Book of Sin, Devil Worship and Rock'n'Roll*, Plexus, London 1999⁸
- Peter H. Gilmore, *Anton Szandor LaVey – szkic biograficzny*, (¹2003), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, op. cit., 2014

⁷ Podano tutaj tylko prace **wykorzystane** – spis wszystkich dzieł LaVeya (oryginalnych i dotąd powstałych polskich przekładów) znajdziesz w: *Noty o autorach: Anton LaVey* na: The-Serpent.pl/Czytelnia, zaś „biograficzne” i biograficzne o nim (p. 2 i 3) w rozdziale 5. niniejszej książki.

⁸ Baddeley jest rzetelnym dziennikarzem podającym prawdziwe informacje w **pozostałych** tematach w swej cennej książce. Jest jednak zwolennikiem LaVeya i nie można do końca wierzyć w to, co pisze o Czarnym Papieżu, tym bardziej, że źródłem jego wiedzy są książki Blanche Barton, która kłamstwa Antona podaje jako fakty.

3. Bardziej obiektywne prace przeciwników LaVeya

Michael A. Aquino., *The Church of Satan*, (1979–2013), 7-th edition, darmowy PDF pierwotnie (do 2013) na stronie Świątyni Seta: Keper.org: „Temple of Set Official Site”.

Stephen Edred Flowers, *Lords of the Left-Hand Path: A History of Spiritual Dissent*, Runa-Raven Press, 1997⁹

Zeena (LaVey-)Schreck, Nikolas Schreck, *Anton LaVey: Legend and Reality*, stworzone 02.02.1998, na: ChurchofSatan.org/aslv.html

4. Polskie opracowania naukowe

Jacek Sieradzan, *Od kultu do zbrodni. Ekscentryzm i szaleństwo w religiach XX wieku*, wyd. Kos, Katowice 2006 (rozdz. „Anton Szandor LaVey: od pogromcy duchów do kapłana szatana”, s. 95-114)

Michał Knihinicki, *Mit założycielski w organizacjach satanistycznych*, w: „Hermaion nr 1: Mity i mistyfikacje zachodniej tradycji ezoterycznej”, pod red. D. Misiuny i Z. Łagosza, wyd. Okultura, Warszawa, styczeń 2012 (o A.S. LaVeyu: s. 209-214)

Michał Knihinicki, *Inna wersja biografii Antona LaVeya*, [posłowie wydawcy do:] Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, op. cit., 2014

5. Uzupełnienia

Blanche Barton w programie „TechTV Unscrewed”, Halloween 2003 (dostępny na YouTube)

Inside The Church of Satan, reż. Joshua P. Warren, 2010 („dokumentalny” film wydany przez Kościół Szatana, dostępny na YouTube.)

⁹ Istnieje II wyd. mocno rozszerzone jako: *Lords of the Left-Hand Path: Forbidden Practices and Spiritual Heresies. From the Cult of Set to the Church of Satan*, Inner Traditions, 2012

Historia satanizmu przed 1966 r.

La Voisin i Guiborg, Dashwood, Abbé Boullan i Adèle Chevalier

Francis King, *Satanizm*, obszerne historyczne hasło w:

Świat Tajemny: Leksykon magii, okultyzmu i parapsychologii, (1974),
pod red. R. Cavendisha, przeł. J. Prokopiuk, Wyd. Łódzkie, Łódź 1992

Wczesne czarownictwo i inkwizycja, Gilles de Rais, La Voisin, Taxil

Joseph McCabe, *Historia satanizmu*, (1948, 21997),
przeł. M. Knihinicki, The Serpent, Szczecin 2007

Sloane i Ophite Cultus Sathanas

Dr. Herbert Sloane, *Satanism*, 1966.

Broszura Sloane'a o doktrynie O.C.S. z 1966 r. dołączona do jego listu do przyjaciela z 1968 r. Plik PDF dostępny z hasła „Our Lady of Endor Coven” (en.wikipedia.org/wiki/Our_Lady_of_Endor_Coven)
a także jako html w: ↴

Źródłowe teksty Sloane'a i wczesne opracowania o O.C.S.
(wszystkie w j. ang.) zgromadzone na portalu „Angel Fire”:
AngelFire.com/az3/synagogasatanae/sloane.html

Szczegółowa biografia Sloane'a, oparta na zachowanych dokumentach i artykułach prasowych, na portalu „Satan Service”:
SatanService.org/wiki/Herbert_Arthur_Sloane

Peggy Nadramia, *From the Church of Satan Archives*,
na: ChurchofSatan.com/from-the-cos-archives.php
Noc Walpurgii 2016 (publikacja z okazji 50-lecia Kościoła Szatana)

Dr. Herbert Sloane, *Satanistyczna Msza*, (1970, 1972),
przeł. M. Gibert, PDF na: The-Serpent.pl, Noc Walpurgii 2017

The Brotherhood of the Ram

Gavin Baddeley, *Lucifer Rising: A Book of Sin, Devil Worship and Rock'n'Roll*, Plexus, London 1999

Lewis James R., *Satanism Today: An Encyclopedia Of Religion, Folklore and Popular Culture*, ABC-CLIO, USA/England, 2001

The Process Church of The Final Judgement

Baddeley, *Lucifer Rising*, jw.

Michael Lee Röhm, *Glory To The Gods In The Highest! The Process, Church of the Final Judgment*, na: „Black Gnosis”: BlackGnosis.com, XI 2012

Michael Lee Röhm, *We Give Our Lives! The Process Church of the Final Judgment Part II*, na: „Black Gnosis”: BlackGnosis.com, XII 2012

Atmosfera obyczajowa w USA w latach 60. i 70. XX wieku

Historia współczesnego czarownictwa

Oskar Majda, *Współczesne czarownictwo – fakty i mity*, historyczny wstęp do: Gerald Gardner, *Współczesne czarownictwo*, (¹1954), przeł. O. Majda, Okultura, Warszawa 2010

Film dokumentalny *Witchcraft '70*, reż. Luigi Scattini, Włochy 1970

Moda na czarownictwo w zespołach rockowych przełomu lat 60. i 70.

Oficjalne informacje o zespołach Black Sabbath, Coven i Black Widow zawarte m.in w:

https://en.wikipedia.org/wiki/Black_Sabbath

[https://en.wikipedia.org/wiki/Coven_\(band\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Coven_(band))

https://en.wikipedia.org/wiki/Witchcraft_Destroys_Minds_&_Reaps_Souls

[https://en.wikipedia.org/wiki/Black_Widow_\(band\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Black_Widow_(band))

oraz w Baddeley, *Lucifer Rising*, jw.

Część II

Satanizm współczesny poza Kościołem Szatana

Spisy organizacji satanistycznych:

The Order Of The White Wolf, *Satanic Organizations*,

na: <http://members.easyspace.com/oww/satan/Satanism/Satanism.htm>

(stary spis, dawno skasowany, istniał w latach 2001–2004)

Satan Service, *Covens of Cultists. A Subsidiary of the Smackers Spotlight on Satanism*, na: SatanService.org/covens.html (od 2010 r.)

Organizacje satanistyczne powstałe w latach 70., 80. i 90. (do 2000 r.)

Gavin Baddeley, *Lucifer Rising: A Book of Sin, Devil Worship and Rock'n'Roll*, Plexus, London 1999

James R. Lewis, *Satanism Today: An Encyclopedia Of Religion, Folklore and Popular Culture*, ABC-CLIO, USA/England, 2001

Radykalne organizacje satanistyczne lat 90. (Order of Jarls of Baelder, Fraternitas Loki, Order of the Left Hand Path, The Black Order, White Order of Thule)

Jacob C. Senholt, *The Sinister Tradition. Political Esotericism & the convergence of Radical Islam, Satanism and National Socialism in the Order of the Nine Angles*, presented on the international conference „Satanism in the Modern World”, Trondheim, 19-20.11.2009¹⁰ (PDF, s. 38-40)

Mniejsze kościoły satanizmu teistycznego z USA (Church of Ahriman, The Church of Azazel, The Church of Leviathan, Disciples of Baphomet, The Divine Black Flame of Satan, The International Temple of Satan, The Temples of Satan)

<http://SatanicOrganizations.weebly.com/theistic-satanism.html>

¹⁰ Istnieje druga praca tego samego autora na ten sam temat:

Jacob C. Senholt, *Secret Identities in the Sinister Tradition: Political Esotericism and the Convergence of Radical Islam, Satanism, and National Socialism in the Order of the Nine Angles*, w: Per Faxneld, Jesper A. Petersen (red.), *The Devil's Party: Satanism in Modernity*, Oxford University Press, New York 2013, s. 250-274.

Ordo Templi Satanis

- *Etyka satanistyczna*, przeł. Jaryła, na: Satan.pl, 2001
- *Ekologia satanistyczna*, przekład anonimowy, na: jw.
- *Satanistyczne Subkultury*, przeł. Ronan the Great, na: jw.
- *OTS - Zakon Świątyni Szatana*, przeł. Ronan the Great, na: jw.

Świątynia Seta

Michael A. Aquino, *The Book of Coming Forth by Night: Analysis and Commentary* (1976), w: tenże, *The Temple of Set*, darmowy PDF, 2013
[fragmenty zacytowane w: ToS, ONA, *Introductio*, *The Serpent* 2015]

Order of Nine Angles (ONA)¹¹

Wszystkie prace ONA zostały wydane przez wydawnictwo The Serpent (druk) lub portal The-Serpent.pl (darmowe PDFy).
Szczegóły bibliograficzne poniższych pozycji znajdują się w bibliografii alfabetycznej.

Książki i zbiory tekstów:

- ONA, *Bafomet*, (lata 80.), druk, 2009
- ONA, *Czarna Księga Szatana*, (lata 80.), druk, 2012
- ToS, ONA, *Introductio*, druk, 2015
- ONA, *Mythos Mrocznych Bogów*, PDF, 2016

Artykuły:

- ONA, *O Imieniu Bafomet I'* (lata 80.), w: ONA, *Bafomet*, 2009
- ONA, *Bafomet i Dar Ofiary* (lata 80.), w: ONA, *Bafomet*, 2009
- Anton Long, ONA, *Historia przekazu tradycji w ONA*, (lata 80.), PDF, 2011
- Christos Beest, ONA, *Złowieszcza Dialektyka*, (1994, 1999), PDF, 2009
- ONA, *Septenarności, Crowley i Korzenie ONA* (2008), w: *Introductio*, 2015
- Anton Long, ONA, *Mitologia, legendy, Mroczni Bogowie i mistyka okultyzmu* (2012), w: ONA, *Mythos Mrocznych Bogów*, 2016

¹¹ Podano tylko prace wykorzystane - spis wszystkich polskich przekładów tekstów i książek ONA (a także teksty polskich nexionów i wszystkie dotąd powstałe polskie naukowe opracowania ONA) znajdziesz w mojej pracy:
Polskojęzyczna bibliografia ONA, na: www.The-Serpent.pl/Czytelnia.

Dragon Rouge: Ordo Draconis et Atri Adamantis

DragonRouge.net

Wywiad z Tommie Erikssonem o filozofii Dragon Rouge do magazynu „Wolfzeit”, polski przekład na stronie ówczesnego polskiego przedstawiciela – Łoży Magan (Magan.superhost.pl) w 2005 r. [nieaktywny]

Horned Order's Magical Existence (H.O.M.E.)

Diane Vera, *The Cathedral of the Black Goat and the Black Goat Cabal: Response to Myrmydon, Nero, et al*, AngelFire.com/ny5/dvera/CoBG/who.html, 2006

Amazon.com/Satanism-Beginners-Religious-Worship-Philosophy/dp/0984210806

First Church of Satan

Hasło „First Church of Satan” na: Encyclopedia.com
LordEgan.tripod.com – oficjalna strona First Church of Satan.

First Satanic Church

SatanicChurch.com
en.wikipedia.org/wiki/Karla_LaVey

Modern Church of Satan

ModernChurchofSatan.com

Joy of Satan Ministries

JoyofSatan.com
AngelFire.com/Empire/Serpentis666/HOME.html

Joy of Satan, *Duchowy Satanizm*, tłumaczenie tekstów Joy of Satan
i stworzenie PDFa: Czarny Żmij, wydano: 16.II.2015

Michael W. Ford & The Order of the Phosphorus

Hasło „Michael W. Ford” na ang. Wikipedii (skasowane ok. 2011 r.)

LuciferianApotheca.com
TheOrderOfPhosphorus.com

Wszystkie polskie przekłady książek Forda i jedna dodatkowa:

- ♦ *Magia lucyferiańska*, (2002-2003), wyd. XXL, Wrocław 2010
- ♦ *Yatuk Dinoih. Perskie Czarostwo Ścieżki Lewej Ręki*, wyd. Loża Magan, Warszawa 2005
- ♦ *Adamu - Luciferian Tantra and Sex Magick*, Succubus Publ., 2006

John D. Allee & Allee Shadow Tradition

ChurchofSatan.org – strona „Centrali Satanizmu” Johna Allee.

AlleeShadowTradition.com – strona ścieżki duchowej Johna Allee.

YouTube.com, kanał „John Allee” – uzupełnienie powyższej.

Beyond Good and Evil (IV 2012) – film Johna Allee na powyższym.

Cathedral of the Black Goat

- ♦ Myrmydon Pontifex Maximus, *Biblia Diabła*, (12005), Severed Head Publishing, USA 2010
- ♦ Informacje o CoGB przekazywane mi przez Melusine od 2009 do 2013 r.
- ♦ Diane Vera, *The Cathedral of the Black Goat and the Black Goat Cabal: Response to Myrmydon, Nero, et al*, na: AngelFire.com/ny5/dvera/CoBG/who.html oraz TheisticSatanism.com/CoBG/who.html, 2006

Black Goat Cabal i Church of Azazel

- ♦ The Black Goat Cabal (Diane Vera), *Who we were*, rozdz. 5. *Brief history*, na: TheisticSatanism.com/bgoat/who.html, ok. 2008
- ♦ Church of Azazel (Diane Vera), *Our history, so far*, na: TheisticSatanism.com/CoAz/history.html, ok. 2013

Embassy of Lucifer

Tsirk Susej, *The Demonic Bible*, (1999), wyd. III, 2005 (PDF).

The Satanic Temple

TheSatanicTemple.com

oraz wiele różnych źródeł – patrz przypisy w rozdziale.

Temple of Lucifer (Templo de Lucifer)

VICE, *Inside Colombia's Temple of Lucifer*,

na: [YouTube.com](https://www.youtube.com/watch?v=9.03.2017), 9.03.2017

Greater Church of Lucifer

GreaterChurchOfLucifer.org

GCoL.wildapricot.org

TFP Student Action, *Battle Against Lucifer in Texas*,

na: [YouTube.com](https://www.youtube.com/watch?v=3.11.2015), 3.11.2015

Cesar Franco, *Victory: "Church" of Lucifer CLOSED Down*,

24.02.2017, artykuł na stronie TFP Student Action:

TFPstudentaction.org/news/church-of-lucifer-closed

Satanic International Network (SIN)

SatanicInternationalNetwork.com

Satanizm w norweskim black metalu

Część I

Wczesne lata 90. – Varg Vikernes/Grishnackh (zespół Burzum), Euronymous (zespół Mayhem) i Czarny Krąg

Michael Moynihan, Didrik Söderlind, *Władcy chaosu. Krwawe powstanie satanistycznego metalowego podziemia*, (1998), przeł. B. Donarski, Kagra, Poznań 2010¹²

Gavin Baddeley, *Lucifer Rising: A Book of Sin, Devil Worship and Rock'n'Roll*, Plexus, London 1999

Until the Light Takes Us, film dokumentalny o scenie blackmetalowej w latach 90. w Norwegii, reż.: Aaron Aites, Audrey Ewell, USA, 2008

ThuleanPerspective – kanał Varga Vikernes na YouTube, odcinki w których mówi o satanizmie w latach 1991–1993:

About a day in 1993 that changed Black Metal forever, 25.09.2016

A Fatal Acquaintance (Euronymous, April 1991 - August 1993), 27.09.2016

About Satanism in the Norwegian Black Metal Scene 1991-1993, 3.10.2016

About the 'Murder' of Euronymous, 29.10.2016

About the Church Burnings (Black Metal History), 8.11.2016

Część II

Lata 1998–2007 – Gaahl i zespół Gorgoroth

Metal: A Headbanger's Journey, film dokumentalny o historii muzyki metalowej; scenariusz i reżyseria: Sam Dunn, Scot McFayden, Jessica Joy Wise; wytwórnia: Banger Films, Inc; Kanada, 2005

True Norwegian Black Metal, krótkometrażowy film dokumentalny o norweskim black metalu i zespole Gorgoroth oraz ideologii Gaahla; produkcja: VICE Magazine; Norwegia, 2007

¹² To samo wydawnictwo wydało później podobną pozycję:

Dayal Patterson, *Black Metal. Ewolucja kultu*, (2013), przeł. B. Donarski, Kagra, Poznań 2016

Satanizm współczesny w Polsce

Polski satanizm młodzieżowy / podwórkowy

Anna Mikołejko, *Satanizm młodzieżowy w Polsce*,

w: „Wychowanie Obywatelskie” nr 3, 1988

Jerzy Wojciech Wójcik, „Sataniści – wyznawcy Lucyfera czy dewianci i przestępcy?”, rozdz. 10. w: Tenże, *Od hipisów do satanistów*, Eureka, Kraków 1992

Cezary Kubaszewski, *Wyznawcy szatana są wśród nas*, „Naj” 21 (143), 1997

Rafał Paprzycki, *Prawokarna analiza zjawiska satanizmu w Polsce*, Zakamycze, Kraków 2002

Piotr Szarszewski, *Satanizm w Polsce*, Żak, Warszawa 2004 (s. 44-46)

Polski satanizm racjonalny / intelektualny

Cała zawartość portalu **Satan.pl** (2000-2018), którą czytałem od połowy 2003 r. i którą współtworzyłem od stycznia 2006 r.

Ponadto wybrane mniejsze portale satanistyczne, takie jak

Satanorium.pl, **Lectus.prv.pl**, **Belial.prv.pl** i inne

+ wiele rozmów z satanistami intelektualnymi w latach 2006–2010.

Polski satanizm rewolucyjny

„Pestis Spiritus nr 1”, [black metal zin], red. I.G.W., luty 2015

„Pestis Spiritus nr 2”, [black metal zin], red. I.G.W., październik 2015

„Pestis Spiritus nr 3”, [black metal zin], red. I.G.W., grudzień 2016

Prywatna korespondencja z Ireneuszem Woszczykiem (red. naczelnym „Pestis Spiritus” = I.G.W.) w 2016 i 2017 r. – patrz dodatek nr 1.

Reszta historii polskiego satanizmu – wiedza osobista (2006–2018).

Lucyferianizm w Polsce współczesnej

Ordo Hermeticus Illuminationis Luciferi (O.H.I.L.)

Trzy wywiady z twórcą O.H.I.L. – Leszkiem Wojnicz-Sianożęckim (LWS), pierwszym lucyferianinem w Polsce współczesnej:

1) Kaczka & Hauptmann Pi, *Holy Death*, w: „Mega Sin” nr 6/2005

2) Jacek, wywiad video z LWS dla magazynu „HardRiff.pl”, 2012, na: YouTube (YouTube.com/watch?v=8ORdq2Mun6c)

3) I.G.W, *Necromantical Screams / Luciforus Art* – wywiad [z LWS] w: „Pestis Spiritus nr 1”, red. I.G.W., luty 2015

+ „Próba legalizacji pierwszego Zakonu Lucyfera w latach 90.”
Moje opracowanie jako dodatek nr 2 w tej książce.

The Church of Lucifer Polska (2006):

Nox/Naas Luciferus 718:

1) *Lucifera nr 0 - Wprowadzenie w Lucyferianizm. Specjalne wydanie oficjalnej publikacji Polskiego Kościoła Lucyfera*, PDF, Noc Walpurgii 2006¹³

2) *Prawdziwe Światło. Krytyczne uwagi na temat chrześcijaństwa* (2006), w: „Silver Serpent nr 1: Młot na chrześcijaństwo”, The Serpent, maj 2010

Zakon Lucyfera (lucyferianizm M.W. Forda w Polsce):

wcześniej: Lucyferianie.pl (nieaktywny)

obecnie: Okulta.pl/Lucyferianizm/item/283-Zakon-Lucyfera

Infamis, wywiad z Lilith Black Moon, założycielką Zakonu Lucyfera, do magazynu „Hard Art. Informator kultury niezależnej” nr 03/2012 (05)¹⁴

¹³ Od maja 2010 r. na: www.The-Serpent.pl/Naas_Luciferus_718/Lucifera_0_Wprowadzenie.pdf

¹⁴ Cała jego treść zamieszczona również na stronie Lilith Black Moon: <http://Okulta.com.pl/artykuly/wywiad-z-wrozka-dla-czasopisma-hard> - z błędnym tytułem czasopisma jako „Hard” (nie tylko w adresie www, ale również na samej stronie).

Bibliografia alfabetyczna

- Aquino Michael A., *The Church of Satan*, (1979–2013), 7-th edition, darmowy PDF pierwotnie (do 2013) na stronie Świątyni Seta: Xeper.org: „Temple of Set Official Site”.
- Aquino Michael A., *The Temple of Set*, (2002–2013; complete work), darmowy PDF pierwotnie (do 2013) na stronie Świątyni Seta, jw.
- Baddeley Gavin, *Lucifer Rising: A Book of Sin, Devil Worship and Rock'n'Roll*, Plexus, London 1999
- Barton Blanche, *Krótką Historia Kościoła Szatana*, (1990, 2003), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, przeł. M. Gibert, The Serpent, Szczecin 2014
- Flowers Stephen Edred, *Lords of the Left-Hand Path: A History of Spiritual Dissent*, Runa-Raven Press, 1997 [II wyd. mocno rozszerzone w 2012 r.]
- Ford Michael W., *Magia lucyferiańska*, (2002-2003), przeł. M. Skierkowski, Wydawnictwo XXL, Wrocław 2010
- Ford Michael W., *Yatuk Dinoih. Perskie Czarostwo Ścieżki Lewej Ręki*, [przeł. Asenath Mason, wyd. Loża Magan, Warszawa 2005]
- Ford Michael W., *Adamu - Luciferian Tantra and Sex Magick*, Succubus Publishing, USA 2006
- Gilmore Peter H., *Anton Szandor LaVey - szkic biograficzny*, (12003), w: Kościół Szatana, *Historia Kościoła Szatana*, przeł. M. Gibert, The Serpent, Szczecin 2014
- King Francis, *Satanizm*, obszerne historyczne hasło w: *Świat Tajemny: Leksykon magii, okultyzmu i parapsychologii*, (1974), pod red. R. Cavendisha, przeł. J. Prokopiuk, Wydawnictwo Łódzkie, Łódź 1992
- Knihinicki M., *Wprowadzenie w dorobek piśmienniczy Zakonu Dziewięciu Kątów*, historyczne posłowie do: Christos Beest, Order of Nine Angles, *Caelethi. Czarna Księga Szatana II*, przeł. M. Knihinicki, Ł. Majewski, The Serpent, Szczecin, Noc Walpurgii 2008

- Knihinicki M., *Mit założycielski w organizacjach satanistycznych*,
w: „Hermaion nr 1: Mity i mistyfikacje zachodniej tradycji ezoterycznej”,
pod red. D. Misiuny i Z. Łagosza, Okultura, Warszawa, styczeń 2012
- Knihinicki M., *Całościowe ujęcie rodzajów satanizmu*,
PDF na: The-Serpent.pl, listopad 2013
- Knihinicki M., *Dotychczasowe podziały satanizmu (1986-2006)*,
PDF na: The-Serpent.pl, listopad 2013
- Knihinicki M., *Wstęp bibliograficzny*, w: ToS & ONA 2015 (s. 15-35)
oraz: tenże, *Historyczny kontekst satanicznych objawień M.A. Aquino*,
w: ToS & ONA 2015 (s. 165-169)
- Knihinicki M., *Przeciwnik Boga. Wybrane koncepcje Szatana*,
The Serpent, Szczecin 2019
- LaVey Anton Szandor, *Biblia Szatana*, (1969), przeł. M.S.,
Wyd. Książki Niezwykłej „Mania”, Wrocław 1996
- LaVey Anton Szandor, *Współczesna czarownica, czyli szatańska sztuka
uwodzenia*, (1971, 21989), przeł. J. Bekesińska, D. Misiuna, Okultura,
Warszawa 2002
- LaVey Anton Szandor, *The Satanic Rituals. Companion to The Satanic
Bible*, Avon Books, New York 1972
- LaVey Anton Szandor, *Nieznane Znane*, [tłum. *The Unknown Known*
z: LaVey 1972], przeł. M. Knihinicki, PDF na: The-Serpent.pl, 2009
- LaVey Anton Szandor, *Desiderata Satanicus* (1989), w: Kościół Szatana,
Historia Kościoła Szatana, przeł. M. Gibert, The Serpent, Szczecin 2014
- (LaVey-)Schreck Zeena, Schreck Nikolas, *Anton LaVey: Legend and Reality*,
compiled at 02.02.1998, na: ChurchofSatan.org/aslv.html
- Lewis James R., *Satanism Today: An Encyclopedia Of Religion,
Folklore and Popular Culture*, ABC-CLIO, USA/England, 2001

Lilith Black Moon – patrz: bibliografia tematyczna, dział „Lucyferianizm w Polsce współczesnej”.

Luciferus Nox/Naas 718 – patrz: bibliografia tematyczna, dział „Lucyferianizm w Polsce współczesnej”.

Long Anton – patrz: ONA

Łagosz Zbigniew, *Polska myśl magiczna XX wieku na przykładzie Czesława Czyńskiego*, w: *Furor Divinus I. Materiały z konferencji Lashtal Press. Gdańsk 2008 e.v.*, praca zbiorowa pod red. K. Azarewicza, Lashtal Press, Gdynia-Londyn 2009

Łagosz Zbigniew, *Mit polskiego satanizmu – Czesław Czyński – proces, którego nie było*, w: „Hermaion nr 1: Mity i mistyfikacje zachodniej tradycji ezoterycznej”, pod red. D. Misiuny i Z. Łagosza, Okultura, styczeń 2012

Majda Oskar, *Współczesne czarownictwo – fakty i mity*, historyczny wstęp do: Gerald Gardner, *Współczesne czarownictwo*, (1954), przeł. O. Majda, Okultura, Warszawa 2010

McCabe Joseph, *Historia satanizmu*, (1948, 21997), przeł. M. Knihinicki, The Serpent, Szczecin 2007

Misanthropic Luciferian Order (Fr. Nemidial), *Liber Azerate. Księga Rozszalatego Chaosu*, (12002), tłum. Sorvahr, PDF, wyd. II, maj 2010

Mikolejko Anna, *Satanizm młodzieżowy w Polsce*, w: „Wychowanie Obywatelskie” nr 3, 1988

Moynihan Michael, Søderlind Didrik, *Władcy chaosu. Krwawe powstanie satanistycznego metalowego podziemia*, (1998), przeł. B. Donarski, Kagra, Poznań 2010

Myrmydon Pontifex Maximus, *Biblia Diabła*, (12005), przeł. Pontifex Melusine, Severed Head Publishing, USA 2010

Nadramia Peggy, *From the Church of Satan Archives*, 30 IV 2016 (50-lecie Church of Satan), na: ChurchOfSatan.com/from-the-cos-archives.php

ONA (wg dat wydań polskich przekładów):

Order of Nine Angles, *Bafomet*, (lata 80.), przeł. M. Knihinicki,
The Serpent, Szczecin 2009

Christos Beest, Order of Nine Angles, *Złowieszcza Dialektyka*,
[wywiad Gavina Baddeleya w 1994 r.; *Lucifer Rising*, 1999],
przeł. M. Knihinicki, The-Serpent.pl, PDF, XI 2009

Anton Long, Order of Nine Angles, *Historia przekazu tradycji w ONA*,
(1990), przeł. M. Knihinicki, The-Serpent.pl, PDF, II 2011

Conrad Robury, Order of Nine Angles, *Codex Saerus. Czarna Księga Szatana*, (1983), przeł. M. Knihinicki, M. Gibert, The Serpent, Szczecin, 2012

ToS & ONA 2015 = Temple of Set, Order of Nine Angles, *Introductio. Wprowadzenia w satanizm teistyczny Świątyni Seta oraz satanizm tradycyjny ONA*, przeł. M. Gibert, wybór i wstęp M. Knihinicki,
The Serpent, Szczecin 2015

Order of Nine Angles, *Mythos Mrocznych Bogów*, (ok. 2013),
przeł. M. Gibert, The-Serpent.pl, PDF, II 2016

Senholt Jacob C., *The Sinister Tradition. Political Esotericism & the convergence of Radical Islam, Satanism and National Socialism in the Order of the Nine Angles*, presented on the international conference „Satanism in the Modern World”, Trondheim, 19-20.11.2009 (PDF)

Sennitt Stephen, *The Infernal Texts: NOX & Liber KOTH*,
(Logos Press 1998), New Falcon Publications 2004

Sieradzan Jacek, *W kręgu pojęć: ezoteryzm, okultyzm, satanizm*, [pierwotnie jako odczyt na konferencji naukowej nt. satanizmu w 2002 r., drukiem w:] *Ezoteryzm, okultyzm, satanizm w Polsce*, red. Zbigniew Pasek, red. naukowa Szymon Beźnic, Libron, Kraków 2005

Sieradzan Jacek, *Od kultu do zbrodni. Ekscentryzm i szaleństwo w religiach XX wieku*, wyd. Kos, Katowice 2006

- Sloane Herbert, *Satanism*, 1966 [patrz bibliografia tematyczna]
- Sloane Herbert, *Satanistyczna Msza*, (1970, ¹1972), przeł. M. Gibert, PDF na: [The-Serpent.pl](#), Noc Walpurgii 2017
- Suster Gerald, *Dziedzictwo Bestii. Biografia Aleistera Crowleya*, (¹1989), przeł. D. Misiuna, Okultura, Warszawa 2002
- Szarszewski Piotr, *Satanizm w Polsce. Próba analizy zjawiska*, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2004
- Temple of Set – patrz: ToS & ONA 2015
- Vera Diane, *The Cathedral of the Black Goat and the Black Goat Cabal: Response to Myrmydon, Nero, et al*, na: [AngelFire.com/ny5/dvera/CoBG/who.html](#) oraz [TheisticSatanism.com/CoBG/who.html](#), 2006
- Vera Diane, oficjalnie: The Black Goat Cabal, *Who we were*, rozdz. 5. *Brief history*, na: [TheisticSatanism.com/bgoat/who.html](#), ok. 2008
- Vera Diane, oficjalnie: Church of Azazel, *Our history, so far*, na: [TheisticSatanism.com/CoAz/history.html](#), 2013
- Vikernes Varg – patrz bibliografia tematyczna, dział „Satanizm w norweskim black metalu”.
- Wolfe Burton H., *Wstęp* (1976) do: LaVey (¹1969) 1996
- Wojnicz-Sianożęcki Leszek – patrz bibliografia tematyczna, dział „Lucyferianizm w Polsce współczesnej”.
- Woszczyk Ireneusz – patrz bibliografia tematyczna, dział „Polski satanizm rewolucyjny”.
- Wójcik Jerzy Wojciech, *Od hipisów do satanistów*, Eureka, Kraków 1992 (rozdz. 10. „Satańscy – wyznawcy Lucyfera czy dewiancy i przestępcy?”)

Spis tomów serii
ACADEMIA SATANICA

„Tom” 1.

Bibliografie satanizmu:

Satanizm w literaturze polskojęzycznej wydanej drukiem

(I wyd.: 09.09.2009; aktualizowany)

Jako uzupełnienie powyższego:

Polskojęzyczna bibliografia ONA

(I wyd.: XI 2013; aktualizowany)

„Tom” 2.

Podziały i nazwy rodzajów satanizmu:

Całościowe ujęcie rodzajów satanizmu (I wyd.: XI 2013)

Dotychczasowe podziały satanizmu (1986-2006) (I wyd.: XI 2013)

Pierwsze dwa „tomy” ukazały się
w postaci czterech darmowych plików PDF
opublikowanych na witrynie **The-Serpent.pl**
pod adresem www.The-Serpent.pl/czytelnia.

Kolejne tomy ukazały się w postaci
drukowanych publikacji książkowych:

Tom 3.

Satanologia:

Przeciwnik Boga. Wybrane koncepcje Szatana

The Serpent, Szczecin 2019

Tom 4.

Symbole satanizmu:

***Głowa kozła jako symbol satanistyczny.
Studium historyczne i analiza logiczna***

The Serpent, Szczecin 2019

Tom 5.

Historia satanizmu współczesnego:

1966–2016: pół wieku satanizmu współczesnego

The Serpent, Szczecin 2019

Autor wszystkich:

Michał Knihinicki

www.The-Serpent.pl